

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1974 Nr. 215

A. TITEL

*Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de
fundamentele vrijheden;
Rome, 4 november 1950*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1951, 154. Zie voor de ondertekeningen ook *Trb.* 1961, 8, *Trb.* 1964, 163 en *Trb.* 1970, 81.

Het Verdrag is in overeenstemming met artikel 66, eerste lid, voorts nog ondertekend voor:

Zwitserland 21 december 1972
onder voorbehoud van bekrachtiging of aanvaarding

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1951, 154 en *Trb.* 1961, 8.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1954, 151 en *Trb.* 1961, 8.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1954, 151, *Trb.* 1956, 5, *Trb.* 1961, 8, *Trb.* 1964, 163 en *Trb.* 1970, 81.

Behalve de aldaar genoemde Staten heeft nog de volgende Staat, overeenkomstig artikel 66, eerste lid, van het Verdrag een akte van bekrachtiging nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa:

Frankrijk ¹⁾ 3 mei 1974
(voor het gehele gebied van de Franse
Republiek)

1) Onder de volgende voorbehouden en verklaringen:

Articles 5 et 6:

Le Gouvernement de la République, conformément à l'article 64 de la Convention, émet une réserve concernant les articles 5 et 6 de cette Convention en ce sens que ces articles ne sauraient faire obstacle à l'application des dispositions de l'article 27 de la loi n° 72-662 du 13 juillet 1972 portant statut général des militaires, relatives au régime disciplinaire dans les armées, ainsi qu'à celles de l'article 375 du Code de justice militaire.

Article 10:

Le Gouvernement de la République déclare qu'il interprète les dispositions de l'article 10 comme étant compatibles avec le régime institué en France par la loi n° 72-553 du 10 juillet 1972 portant statut de la Radio-diffusion-Télévision française.

Article 15 (paragraphe 1) :

Le Gouvernement de la République, conformément à l'article 64 de la Convention, émet une réserve concernant le paragraphe 1 de l'article 15 en ce sens, d'une part, que les circonstances énumérées par l'article 16 de la Constitution pour sa mise en oeuvre, par l'article 1er de la loi du 3 avril 1878 et par la loi du 9 août 1849 pour la déclaration de l'état de siège, par l'article 1er de la loi n° 55-385 du 3 avril 1955 pour la déclaration de l'état d'urgence, et qui permettent la mise en application des dispositions de ces textes, doivent être comprises comme correspondant à l'objet de l'article 15 de la Convention et, d'autre part, que pour l'interprétation et l'application de l'article 16 de la Constitution de la République, les termes „dans la stricte mesure où la situation l'exige” ne sauraient limiter le pouvoir du Président de la République de prendre „les mesures exigées par les circonstances”.

Le Gouvernement de la République déclare en outre que la présente Convention s'appliquera à l'ensemble du territoire de la République, compte tenu, en ce qui concerne les territoires d'outre-mer, des nécessités locales auxquelles l'article 63 fait référence.

Le Gouvernement de la République souligne enfin qu'il n'est pas partie au Protocole n° 2 en date du 6 mai 1963 attribuant à la Cour européenne des droits de l'homme la compétence de donner des avis consultatifs et qu'en conséquence, pour autant que les articles 1 à 4 de ce Protocole seraient considérés comme intégrés à la Convention, il n'en accepte pas les dispositions.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1954, 151, *Trb.* 1956, 5 en *Trb.* 1970, 81.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Zie *Trb.* 1954, 151, *Trb.* 1956, 5, *Trb.* 1964, 163 en *Trb.* 1969, 223.

I. OPZEGGING

Zie *Trb.* 1970, 81.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1951, 154, *Trb.* 1954, 151, *Trb.* 1956, 5, *Trb.* 1961, 8, *Trb.* 1964, 163, *Trb.* 1969, 223 en *Trb.* 1970, 81.

Voor het op 5 mei 1949 te Londen tot stand gekomen Statuut van de Raad van Europa zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1972, 170.

Voor het op 6 mei 1963 te Straatsburg tot stand gekomen Tweede Protocol bij het onderhavige Verdrag zie ook *Trb.* 1970, 182.

Voor het op 6 mei 1963 te Straatsburg tot stand gekomen Derde Protocol bij het onderhavige Verdrag zie ook *Trb.* 1970, 183.

Van het op 20 januari 1966 te Straatsburg tot stand gekomen Vijfde Protocol bij het onderhavige Verdrag is de tekst geplaatst in *Trb.* 1970, 97. Zie ook *Trb.* 1972, 8.

Europese Commissie voor de rechten van de mens

Behalve de verklaringen genoemd in *Trb.* 1956, 5, *Trb.* 1961, 8, *Trb.* 1964, 163 en *Trb.* 1969, 223 zijn door de volgende Staten, overeenkomstig artikel 25 van het Verdrag, verklaringen afgelegd tot erkenning van de bevoegdheid van de Europese Commissie voor de rechten van de mens om verzoekschriften in ontvangst te nemen:

Oostenrijk	25 augustus 1970
Verlenging voor drie jaar, te rekenen van 3 september 1970	
Luxemburg	2 april 1971
Voor vijf jaar, te rekenen van 28 april 1971	
de Bondsrepubliek Duitsland	30 juni 1971
Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 1 juli 1971	
België	20 september 1971
Voor twee jaar, te rekenen van 30 juni 1971	
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	12 januari 1972
Verlenging voor twee jaar, te rekenen van 14 januari 1972	

- Denemarken 7 april 1972
 Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 7 april 1972
- het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brit-
 tannië en Noord-Ierland 21 april 1972
 Verlenging voor twee jaar voor de volgende gebieden te rekenen van
 14 januari 1972
 het Baljuwschap Guernsey
 de Bermuda-eilanden
 Brits-Honduras
 de Britse Salomons-eilanden
 de Britse Maagden-eilanden
 de Cayman-eilanden
 de Falkland-eilanden
 de Gilbert- en Ellice-eilanden
 Gibraltar
 het eiland Man
 Montserrat
 St. Helena
 de Seychellen
 de Turks- en Caicos-eilanden
 Dominica
 St. Lucia
- Noorwegen 13 juni 1972
 Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 29 juni 1972
- Italië 20 juni 1973
 Voor twee jaar, te rekenen van 1 augustus 1973
- België 30 juli 1973
 Verlenging voor twee jaar, te rekenen van 30 juni 1973
- Oostenrijk 27 augustus 1973
 Verlenging voor drie jaar, te rekenen van 3 september 1973
- het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brit-
 tannië en Noord-Ierland 3 januari 1974
 Verlenging voor twee jaar, te rekenen van 14 januari 1974
- het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brit-
 tannië en Noord-Ierland 6 maart 1974
 Verlenging voor twee jaar voor de volgende gebieden te rekenen van
 14 januari 1974
 het Baljuwschap Guernsey
 de Bermuda-eilanden
 Belize
 de Britse Salomons-eilanden
 de Britse Maagden-eilanden
 de Cayman-eilanden
 de Falkland-eilanden
 de Gilbert- en Ellice-eilanden

Gibraltar
 het eiland Man
 Montserrat
 St. Helena
 de Seychellen
 de Turks- en Caicos-eilanden
 Dominica
 St. Lucia

het Koninkrijk der Nederlanden 30 augustus 1974
 (voor Nederland, Suriname en de Ne-
 derlandse Antillen)
 Voor vijf jaar, te rekenen van 31 augustus 1974

De tekst van de Nederlandse verklaring luidt als volgt:

„Je déclare que, conformément à l'article 25 de la Convention de sauvegarde des Droits de l'homme et des libertés fondamentales, Convention signée à Rome le 4 novembre 1950, le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas reconnaît, pour le Royaume en Europe, le Surinam et les Antilles Néerlandaises, à partir du 31 août 1974 et pour la période qui se termine le 31 août 1979, la compétence de la Commission européenne des Droits de l'homme d'être saisie d'une requête adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe par toute personne physique, toute organisation non gouvernementale ou tout groupe de particuliers, qui se prétend victime d'une violation par l'une des Hautes Parties Contractantes des droits reconnus dans ladite Convention.

Le Ministre des Affaires Etrangères
 du Royaume des Pays-Bas,
 (s.) M. VAN DER STOEL.”

Europese Hof voor de rechten van de mens

Behalve de verklaringen genoemd in *Trb.* 1956, 5, *Trb.* 1961, 8, *Trb.* 1964, 163 en *Trb.* 1969, 223 zijn door de volgende Staten, overeenkomstig artikel 46 van het Verdrag, verklaringen afgelegd tot aanvaarding van de rechtsmacht van het Europese Hof voor de rechten van de mens:

Oostenrijk 25 augustus 1970
 Verlenging voor drie jaar, te rekenen van 3 september 1970, en op voorwaarde van wederkerigheid

Luxemburg 2 april 1971
 Voor vijf jaar, te rekenen van 28 april 1971, en op voorwaarde van wederkerigheid

- Zweden 7 mei 1971
 Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 13 mei 1971, en op voorwaarde van wederkerigheid
- de Bondsrepubliek Duitsland 30 juni 1971
 Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 28 april 1971, en op voorwaarde van wederkerigheid
- België 20 september 1971
 Voor twee jaar, te rekenen van 29 juni 1971, en op voorwaarde van wederkerigheid
- het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland 12 januari 1972
 Verlenging voor twee jaar, te rekenen van 14 januari 1972, en op voorwaarde van wederkerigheid
- Denemarken 7 april 1972
 Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 7 april 1972, en op voorwaarde van wederkerigheid
- het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland 21 april 1972
 Verlenging voor twee jaar voor de volgende gebieden te rekenen van 14 januari 1972 en op voorwaarde van wederkerigheid:
- het Baljuwschap Guernsey
 - de Bermuda-eilanden
 - Brits-Honduras
 - de Britse Salomons-eilanden
 - de Britse Maagden-eilanden
 - de Cayman-eilanden
 - de Falkland-eilanden
 - de Gilbert- en Ellice-eilanden
 - Gibraltar
 - het eiland Man
 - Montserrat
 - St. Helena
 - de Seychellen
 - de Turks- en Caicos-eilanden
 - Dominica
 - St. Lucia
- Noorwegen 23 juni 1972
 Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 29 juni 1972, en op voorwaarde van wederkerigheid
- Italië 20 juni 1973
 Voor vijf jaar, te rekenen van 1 augustus 1973, en op voorwaarde van wederkerigheid
- België 30 juli 1973
 Verlenging voor twee jaar, te rekenen van 29 juni 1973

- Oostenrijk 27 augustus 1973
 Verlenging voor drie jaar, te rekenen van 3 september 1973, en op voorwaarde van wederkerigheid
- het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland 3 januari 1974
 Verlenging voor twee jaar, te rekenen van 14 januari 1974, en op voorwaarde van wederkerigheid
- Frankrijk 9 maart 1974
 Voor drie jaar, te rekenen van 9 maart 1974, en op voorwaarde van wederkerigheid
- het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland 6 maart 1974
 Verlenging voor twee jaar voor de volgende gebieden te rekenen van 14 januari 1974
- het Baljuwschap Guernsey
 de Bermuda-eilanden
 Belize
 de Britse Salomons-eilanden
 de Britse Maagden-eilanden
 de Cayman-eilanden
 de Falkland-eilanden
 de Gilbert- en Ellice-eilanden
 Gibraltar
 het eiland Man
 Montserrat
 St. Helena
 de Seychellen
 de Turks- en Caicos-eilanden
 Dominica
 St. Lucia
- het Koninkrijk der Nederlanden 30 augustus 1974
 (voor Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen)
 Voor vijf jaar, te rekenen van 31 augustus 1974, en op voorwaarde van wederkerigheid
- IJsland 2 oktober 1974
 Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 3 september 1974.
- De tekst van de Nederlandse verklaring luidt als volgt:
- „Je déclare que le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas reconnaît, pour le Royaume en Europe, le Surinam et les Antilles Néerlandaises, comme obligatoire de plein droit et sans convention spéciale, vis-à-vis de toute autre Partie Contractante à la Convention ci-dessous mentionnée acceptant la même obligation, c'est-à-dire sous condition de réciprocité, la juridiction de la Cour européenne des Droits de

l'homme conformément à l'article 46 de la Convention de sauvegarde des Droits de l'homme et des libertés fondamentales, Convention signée à Rome le 4 novembre 1950, pour une nouvelle période de cinq années, à partir du 31 août 1974, sur toutes les affaires concernant l'interprétation et l'application de ladite Convention.

Le Ministre des Affaires Etrangères
du Royaume des Pays-Bas,
(s.) M. VAN DER STOEL.”

Uitgegeven de *zevenentwintigste* november 1974.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. VAN DER STOEL.